

men derimod stiller Forholdet sig jo anderledes, hvad Skatten angaar; efter Mindretallets Optraeden i Udvalget og efter de senere Begivenheder er der maaske dem, der ville paastaa, at der er en vis Mulighed for at kunne enes om en saadan Stat. Da Forudsætningen for Toldlovens Fremme altsaa endnu ikke er fuldstændig bortfalden, idet den kun er bortfalden, for saa vidt den knyttede sig til Brændevinsafgiften men ikke i Henseende til Skatten, er det for saa vidt ogsaa i sin Orden, at vi fortsætte med Behandling af Toldlovsforslag, saa meget mere som vi jo ikke have faaet Lejlighed til at afslutte og at fuldende Behandlingen af Forslaget i Fjor i dette Ting. Udvalget har gjort Rede for de Grunde, der have hindret os i i Samlingen i Fjor at naa videre, end vi naaede. Det er jo en Selvfølge, at ethvert Toldlovsforslag sætter Forretningsberedningen i Bevægelse, og at saa at sige enhver Position fremkalder Andragender fra dem, der ere interesserede i, at den maa blive forandret. Saaledes kom der ogsaa til Udvalget en Strøm af Andragender, og vi fandt det i sin Orden, at de fik Lejlighed til at fremskomme. Vi fremskyndede derfor ikke Toldlovbehandlingen, men gav os god Tid, indtil Andragenderne i deres fulde Omfang kunde indkomme, og da de saa vare indkomne, var jo Forholdet det, at der var saa mange, som tilmed krævede særlig Sagkundskab, at vi inden for Udvalget ikke dristede os til at mene, at vi kunde magte hele dette Stof fuldt ud, som der var forelagt os. Særlig var der et Hensyn, som gjorde sig gældende, nemlig Hensynet til Haandværkerne. Der fremkom mange Krav, hvis Berettigelse vi maatte anerkende, og som vi fandt, at der var Grund til at tage Hensyn til; men hvad der paa den ene Side var muligt, og paa den anden Side forvarligt, udkrævede Overvejelser, som særlig ogsaa maatte støttes paa en Sagkundskab, som vi inden for Udvalget ikke tiltroede os fuldt ud at være i Besiddelse af. Hvad vi kunde gøre, det var at henbije Sagen, som den forelaa, med det indkomne Materiale til den højtærede Finansminister, og vi gjorde det med Tillid, i Betragtning af den Vilje og Evne til at fremme denne Sag paa bedste Maade, som den højtærede Finansminister har lagt for Dagen. Vore Forventninger i saa Henseende ere heller ikke blevne skuffede. Forslaget er i Mellemtiden blevet underkastet en Behandling og fremtræder nu som en ny og jeg tror for mit Vedkommende at turde sige en ny og forbedret Udgave af det tidligere Forslag. Og det skal siges, at hvert Toldlovsforslag, som er blevet forelagt her, har gjort

Indtryk af at være udarbejdet med overlegen Dygtighed og Sagkundskab til Værelse for den højtærede Finansminister og for de udmærkede Kræfter, som Ministeriet raader over, og det er ikke mindst Tilfældet med det foreliggende Lovforslag.

Naar jeg nu i Almindelighed skal udtale mig om Lovforslaget, vil jeg blot sige, at jeg egentlig aldrig har været i Uoverensstemmelse i Principperne med Hensyn til Indholdet af Toldlovsforslaget, og jeg kan da heller ikke sige, at jeg paa noget principielt Punkt egentlig vil staa i Uoverensstemmelse med Forslaget, som det er forelagt. For det første mener jeg, at Balancen skal bevares, og i saa Henseende forekommer det mig ogsaa, at Lovforslaget fyldestgør de Krav, som bør stilles. Hvad dernæst Tolden paa Luksusvarer angaar, mener jeg, at vi bør fastholde den, og derfor kan jeg for mit Vedkommende ikke andet end være tilfreds med den Forhøjelse af Tolden paa Galanterivarer, som er bleven bragt i Forslag. Jeg for mit Vedkommende har taget Ordet for den, og jeg kan kun være glad ved, at den højtærede Finansminister har fundet sig foranlediget til at optage Forslaget. Og den Omstændighed, at det derigennem gøres os muligt her i Landet at tjene en hel Del af de Penge, som ellers gaa til Nürnberg, eller hvor de nu gaa hen, er for mig kun en Grund mere til at ønske, at den Told maatte blive vedtagen. — Naar man dernæst taler om, at dette Forslag er for protektionistisk, saa vil jeg naturligvis reservere mig min Stilling med Hensyn til alle Enkelthederne, da jeg mener, at her er ikke Lejlighed til at komme ind paa Drøttelsen heraf. Men jeg kan ikke se, at det ikke skulde være naturligt, at vi her til Lands udføre det Arbejde, som vi have Forudsetning for at kunne udføre, i Stedet for at lade Udlandinge udføre det, og jeg ser ikke, hvorfor vi ikke hellere skulle købe Ting, som produceres her hjemme, end foretrække at berige Udlandinge derved. Det er noget, jeg mener er en aldeles naturlig Ting. Og naar man tidligere har holdt paa denne ubetingede Frihandel, naar man har sagt, at det, det drejede sig om, var blot det, at man kunde købe det billigere, medens man saa ikke drog Omkostning for, at der her til Lands var noget Arbejde, saa mener jeg, at det er en Eftervirkning af denne Manchesterteri, som troede, at Friheden alene var det forløsende Ord, der kunde løse alle Gaader, hvad der viste sig paa ingen Maade at være Tilfældet. Jeg kan derfor ikke se rettere, end at, naar der er Ting, som vi have Raastoffer og Arbejdskraft til her hjemme, saa skulle vi sørge for, at vore egne Folk kunne